

snart maatte høre op med at forhandle. Jeg vil svare den ærede Ordfører: Gjør nu ikke en Kuldbøtte igjen! Hvad vil det betynde, at Ordføreren stiller sig i Spidsen for Protestpolitikken eller gaar bort fra denne Eftergivenheds- eller Forhandlingspolitik; der er jo ikke et eneste Menneske, der vil tro at det vil være længere, end fra Høns fløi paa Bjælken til Aften. Tror det ærede Medlem, at han fik Noget med sig? Han fik til visse ikke mig og mine med, vi ville gaa sammen nu, tage Del i Arbeidet, og forsaavidt der kommer Lovet ud, tage dem naar de due; men paa konstitutionelle Punkter protestere. Vi kjende jo det ærede Medlem lige fra 1873, vi kjende hans Historie, maaffe bedre end han selv; vi vide, hvorledes han paa meget kort Tid har kunnet indtage de mest forskjellige Standpunkter, og det mange Gange i sit politiske Liv, og derfor ville vi nu raade ham til at komme til No. Selv om det er en gal Politikk, og selv om det er en for det provisoriske Ministerium venstabelig Politikk, han er staaet ind paa, ville vi desuagtet for hans og hans Venners Skyld sige: Forsøg ikke at gjøre denne Volte mere; det komme I galt fra, saa er der Ingen, der troer Eder mere. Nei, vil Folket have en fastere og værdigere Politikk end den nuværende, maa vi have Andre dertil. Jeg vil altsaa raade den ærede Ordfører til at opgibe sit Forsøg paa atter at slaa en Volte. Men der er en anden Ting. Den ærede Ordfører talte saa stærkt om, at man skulde blive ved sine Udtalelser, at man skulde blive ved den Politikk, som man en Gang har sluttet sig til. Jeg kommer derved til at tænke paa, hvad den ærede Ordfører f. Ex. sagde for nylig under den Krise, vi have havt siden 1ste April 1885, at det var en pur og latterlig Dumhed at forhandle med et saabant Ministerium som dette, som han nu staa og forsvarer i den Grad, at han ikke engang kan taale en Protest paa et Par Punkter paa Finantsloven. Naar det ærede Medlem har saa mange Standpunkter og saa mange stærke Udtalelser for hvert Standpunkt, tror jeg, han senest og mindst af Alle skulde give sig til at kritisere andre Medlemmers politiske Holdning. Det Samme kunne vi hente Exempler paa fra tidligere Perioder i det ærede Medlems Liv. Jeg troer, det er ubeldigt for den ærede Ordfører at føre Debatten ind paa den almindelige Politikk og Folkethingets Holdning under denne; thi skulle vi til at skrive Historie om, hvad der her er sket, vil det ærede Medlem med sine politiske Kuldbøtter komme til at indtage en fremragende Plads. Selve For-

slagene ere debatterede nok, og jeg skal derfor ikke gjøre Andet end blot at nedlægge en Indsigelse mod Alt, hvad det ærede Medlem nu afleverede.

Ordføreren (Holstein): Jeg vil blot sige, at naar det ærede Medlem tror, at jeg har i Sinde, dersom den Politikk skulde blive umulig, som vi nu føre, paa Grund af almindeligt Vanvid her i Landet, da at overtage eller begynde paa en Protestpolitikk eller Handlingspolitikk, og at jeg skulde have lovet eller antydnet Noget i den Retning, saa tager han fuldstændig fejl. Det falder mig ikke ind. Det har jeg ikke tænkt paa med en eneste Tanke. Til den Tid skal det ærede Medlem faae Lov til, ganske uden at blive generet af mig, at følge den Politikk, han tror paa, og som vel skal være den rigtige Protestpolitikk. Jeg skal ikke byde ham nogen Konkurrence under de Forhold, det kunde aldrig falde mig ind. Jeg skal endnu blot sige, at jeg forvarer mig bestemt imod, at jeg skulde have antydnet noget som helst Omflag. Jeg anser den Politikk, vi følge, for god, men jeg anerkjender Muligheden af, at det kan vise sig, at der er saa liden Patriotisme og saa liden Forstand i Danmark, at man foretrækker at fortsætte det nuværende for Forsætningen og Folket lige ødelæggende System. I saa Tilfælde vil jeg anse vor Politikk for uigjennemførlig, og saa mener jeg, at der i Væreligheden kun er een Politikk, som bliver mulig, men det vil rigtig-tignok blive en alvorligere Protestpolitikk end den, der hidtil er ført. Vil det ærede Medlem føre den, saa vær saa artig. For Resten vil jeg sige det ærede Medlem, at hans sidste Foredrag paa mig gjorde Indtryk af, at nu arbejder det ærede Medlem ubeløkkende for sin Sundhed, og da jeg ikke har den mindste Anledning til at arbejde med derpaa, vil jeg ikke hyderligere forlænge denne Debat for ikke atter at give det ærede Medlem Anledning til at arbejde paa sit Helbred.

Berg: Det forekommer mig, at dette er politikk en fuldstændig Falliterklæring. Det ærede Medlem var i Spidsen for en udholdende og fast Protestpolitikk, men han ivræng temmelig hurtigt om og stillede sig i Spidsen for den Politikk, der nu følges. Efter 3 Mars Forløb erklærer han saa, at den staa paa Randen af Fallit. Og naar denne er indtraadt, vil han trække sig tilbage i sin Hule og sige: Nu kunne I Andre tage den af mig ødelagte politiske Situation, saa godt som I formaa. Det er Forklaringen af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg ønsker de Herrer til Lykke med, at Deres egen Ord-